

V první části jsem se pokusil analyzovat rozdání popsané Vítkem Volhejnem v říjnu 2011. Rád bych poukázal na určité problémy v rozhodování v české bridžové společnosti. Nějaký čas jsem doufal, že článek bude zařazen do tištěné formy Českého bridže, aby si ho mohl přečíst každý. Vypadá to ale, že tištěná forma nebude, tak teď aspoň na internetu. Předložím v této a ještě jedné další části několik charakteristických rozdání a postřehů z mé osobní zkušenosti. A pak bych v závěrečné sumarizaci zkusil navrhnout úpravy nebo zlepšení.

Ještě za socialismu v 80-tých letech jsme v jistém ligovém zápase s partnerem vydražili 3BT v tomto rozdání:

	10x	
	x	
	AKQ109xx	
	865	
AQJxx		98xx
Jxx		AQ10xx
x		xx
KQ109	73	
	Kx	
	Kxxx	
	Jxx	
	AJ42	

Zahájil jsem 1♥ (otevíráme nejvyšším 4-listem), soupeř za mnou zasáhl 1♠, partner 2♠ (otázka na zádrž), já poctivě 2BT, a partner zvýšil na konečné 3BT. A pak se soupeř přede mnou, který nebyl na výnosu, náhle zeptal „A co znamená to jedno srdce?“ Tak jsem odpověděl, že aspoň 4-list a že otevíráme nejvyšším 4-listem, a z dvou stejně ... „Aha, děkuji“ přerušil mě ten soupeř a pokýval souhlasně hlavou, že teď už to chápe (měl to taky napsané v naší konvenční kartě, ale kdo by četl konvenční karty když nemusí, že?).

Na moje překvapení nepřišel automatický srdcový výnos, ale trefový král. Byl jsem připraven a opravdu bleskově jsem z ruky přidal ♣4 (ze stolu ♣5, soupeř se srdcem ♣7, markovali klasicky). Bohužel, trvalo asi tři čtvrtě vteřiny a vynášející změnil na srdce (žeby přece jen pomohla partnerova otázka?) k esu, zpátky pik ... a 3 pády, a -300 ve druhé.

No, protestoval jsem. Rozhodčí - čistě náhodou ze stejného klubu jako soupeři – ihned rozhodl ponechat výsledek v platnosti. Namítal jsem, že otázka na srdce před výnosem soupeřům pomohla a že vynášející dostal marku na trefy (po prvním štychu chyběly jenom nejmenší trefy), ale rozhodčí tvrdil, že jsem mohl hrát lépe a stáhnout kára. No ano, měli bychom 8 štychů místo 6. A odvolací komise by se musela vytvořit v Praze, a sešla by se asi za 6 měsíců a musel by se vytvořit protokol o protestu a oni by pak stejně...

Protože to bylo poslední rozdání, a na výsledku až tak nezáleželo, a všichni moji spoluhráči už odešli směrem domů (nic tak neprospívá soudržnosti týmu jako soutěž kdo bude dřív doma), ukončil jsem to i já a rezignoval na -300.

Byly to romantické, zlaté časy. Když rozhodčí nejenom strážili bridžovou spravedlnost, ale dokázali také pomáhat a chránit.

Teď skokem do (téměř) současnosti. Někdy kolem roku 2005 se konal párový přebor ČR. V hezkém prostředí v kterémsi hotelu. Kvalitní účast, výborné výkony. V jednom z rozdání jsme s Jirkou Kopřivou dražili 1 srdce – 2BT (fit, aspoň invit, dá se zastavit pod hrou ještě na 3

srdcích) – 3 kára – a s vypětím sil jsme to na tu hru přece nějak dorazili. Bylo to na hrane, Jirka nakonec v 5/6-kartové koncovce soupeře udolal. Já jsem byl stůl, sehrávku jsem nesledoval. Po skončení rozdání soupeř zavolal vedoucího a protestoval proti výsledku, protože jsem nealertoval, že hláška 3 kára nemusí být 4-list. „No, vždyť to je normální pokusná hláška, jakou jsme se učili v bridžových začátcích“, hájil jsem se. „A obránci přece nejsou povinni počas sehrávky pořád propočítávat rozlohu“, trumfoval soupeř.

Vedoucí protest zamítl a my jsme pokračovali dál. Konečné výsledky byly těsné, a my jsme se dopracovali až ke druhému místu. A dozvěděli jsme se, že soupeři podali protest k odvolací komisi. Odvolací komise ale neexistovala, protože nebyla zvolena před turnajem. A znáte to, všichni, kteří nebyli v cenách, bleskově zmizeli domů. Jednou z priorit účastníků bridžových turnajů je být co nejrychleji doma. Organizátoři žádali pozůstalé aby se odvolací komise ujali: „Víte, už tady nezbyl nikdo jiný ...“

Byl jsem příjemně překvapen. Odvolací komise si nás obě strany předvolala a mohli jsme přednést svoje náhledy na věc. Tíhu argumentu, že obránci nejsou povinni pořád propočítávat rozlohu hlavního hráče, jsem neunesl a byl jsem nucen připustit jeho pravdivost. Jirka měl myslím v kárech i eso. No ano, poněkud jsme o tom diskutovali a zdálo se nám, že eso nejlépe pasuje k případným držení partnera – krátkosti i figury. Nemyslím, že by to dospělo až k partnerské dohodě a ani si nemyslím, že na tom v rozdání záleželo. Vždy jsem alertoval tuto pokusnou hlášku, i když jsem si myslel, že to je blbost, ale teď jsem nějak pozapomněl. Cítil jsem se jako v nějakém absurdním světě. Hráč s 30-letou praxí předstírá, že neví, že po shodě v drahé se běžně licituje jako invit pokusná hláška (i když ji sám draží). Před komisí, která předstírá, že tomu věří.

Nikdy jsem neviděl ani neslyšel o někom, kdo upřímně tvrdí, že když máte dohodnutou drahou, že najednou začnete licitovat levné 4-listy jako invity. Tedy jednoho takového jsem už teď spoznal, snad existuje ve světě i nějaký další - jestli o takovém víte, tak mi to prosím řekněte. Rád bych se ho zeptal, jak invituje když nemá levný 4-list.

Za nějakou půlhodinu odvolací komise vynáší rozsudek. Dojatým okem čtu: tento expert by ve zmíněné koncovce jako obránce hrál na 45% toto, na 28% tamto, a na 27% něco jiného. Další by zahrál ... nebo tohle ..., nebo Ani se nedivím, různost názorů spíš plyne z komplikovanosti koncovky a taky z (ne)markování obránců. Sečteny všechny možnosti pro všechny členy komise, zprůměrováno na setiny procenta. Výsledek rozdání upraven podle vypočtených procent. Soupeři si polepšili umístění i finance postupem z 11. místa na 7. Poněkud si polepšili i členové komise. My jsme skončili na 5. místě. K NOV jsme už protest nepodali. Umístění už je definováno, ceny rozdané. I když – třeba bychom dostali posmrtně stříbrné medaile.

Byla to pozitivní zkušenost. Prostudoval jsem pak jak to dělají na Mistrovství Evropy. Svolají se ve stejném termínu obě soupeřící strany a mohou podat svoje názory a námítky – i vzájemné námítky. Většinou nejde o jednoduché případy, vždyť proto se taky hráči odvolávali proti rozhodnutí rozhodčího. Často se neshodnou na jednoznačném řešení a tak se sečtou procentní názory několika expertů. Může se stát, že výsledek není vyvážený – jednomu uberou více než druhému přidají. Nebo taky nepřidají.

Proti postupu naší odvolací komise nemohou být žádné námítky. Také rozhodovali experti – vždyť to byli hráči, kteří skončili na vedoucích místech turnaje. Pak jsem si doma uvědomil, že já jsem přece taky expert! Ale nebyl jsem požádán být členem odvolací komise. Přece jsme původně byli na 2. místě! No, ale možná bych mohl být v tomto sporu pokládán za podjatého. Vlastně jo, to mě nenapadlo.

Možná se ptáte, proč tentokrát neuvádím celé rozdání. Nevím totiž o tom, že by byly rozdání z tohoto turnaje někde uloženy. Naše rozdání bylo samozřejmě napsáno na papíře, který jsme od odvolací komise dostali. I ta koncovka tam byla. Papír jsem roztrhal hned po přečtení. Víte, někdy člověk musí udělat něco i pro svoje duševní zdraví.

P.S. Podle současného soutěžního řádu se pokusné hlášky nealertují. Tedy alertují se jen takové, které mohou mít v příslušné barvě 2 a míň karet. Takovou pokusnou hlášku jsem až doteď neměl s nikým dohodnutou.